
DISCURS DE GERMÀ COLÓN DOMÈNECH, PRESIDENT HONORÍFIC DEL XVIIÈ COL·LOQUI INTERNACIONAL DE LLENGUA I LITERATURA CATALANES

Encara que raons de salut m'impedeixen de fer-me present físicament entre els assistents al XVIIè Col·loqui Internacional de l'AILLC, no vull deixar perdre l'ocasió per manifestar la meua gratitud als organitzadors del Col·loqui per haver-me'n elegit president d'honor i per desitjar-vos unes jornades fructíferes d'estudi, de difusió de la recerca i d'intercanvi de parers. És per a mi una gran satisfacció poder constatar que aquesta mena de col·loquis internacionals de la catalanística s'han vingut celebrant ininterrompudament des del 1968, és a dir, des de fa quasi mig segle. No cal dir que m'alegre molt que aquest col·loqui se celebri a València, en un moment en què un altre valencià, Antoni Ferrando, presideix la institució. Permeteu-me, però, que, abusant de la meua condició de ser un dels pares de la criatura, m'adrece ara als més joves per recordar com es gestaren l'AILLC i els seus col·loquis.

Com ja he apuntat, els inicis dels col·loquis s'han de situar l'any 1968, en plena època del franquisme. Llavors era quasi impensable fer qualsevol activitat en favor de la llengua catalana dins Espanya. Es donava la casualitat que, mentre jo era catedràtic de Filologia Romànica a Basilea (Suïssa), un altre professor de Romanística, el xec Georges Straka, fugit del domini soviètic i estudiós de les llengües de la Península Ibèrica, impartia docència a Estrasburg, ben prop de Basilea. A ell vaig recórrer per tal que ens deixés organitzar a Estrasburg un aplec destinat a l'estudi del català. La reunió va ser un èxit: hi vam acudir, entre altres, Antoni Badia i Margarit, Ramon Aramon, Joan Solà, Joan Veny, Henri Guiter i jo mateix. Les ponències, que abordaven els principals aspectes gramaticals, històrics, dialectals i sociolingüístics de la llengua catalana, es van recollir en un llibre quasi emblemàtic, *La linguistique catalane* (1973).

A partir d'aquí vam decidir que procurariem reunir-nos periòdicament allà on hi hagués un estudiós de català fora de l'estat espanyol, i així vam tenir reunions a Amsterdam (1970), gràcies a Felip M. Lorda, i a Cambridge (1973), gràcies a Arthur Terry. Com que la cosa anava prenent un cert gruix, vam pensar de constituir-nos en associació i vam decidir acollir-nos a la legislació d'Holanda.

El 1976, una vegada desaparegut el Caudillo, vam organitzar el IV Col·loqui de les nostres reunions a Basilea, i és ací on l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes es va dotar d'un sistema de renovació periòdica dels càrrecs de president, secretari i tresorer i va adoptar el criteri de celebrar el col·loqui cada tres anys, alternativament una vegada en una població de l'àmbit lingüístic català i la vegada següent en una població de fora del nostre àmbit lingüístic. També és des d'aquell moment que, gràcies al pare Josep

Massot, Publicacions de l'Abadia de Montserrat es va encarregar de publicar-ne sistemàticament les actes.

És així com l'AILLC ha anat funcionant fins avui. El col·loqui de València és el segon que s'ha celebrat en terres valencianes. El primer tingué lloc a Alacant i Elx, el 1991.

Esperem que aquests aplecs continuaran molts anys i amb el mateix èxit que en l'actualitat. Una salutació ben cordial a tots i que gaudiu d'aquestes jornades. Moltes gràcies.

Germà Colón Domènech
President Honorífic del Col·loqui